

3037

דר.

מדינת ישראל
הכנסת

פ ר ר ט ו ק ו ל מס' 107/ג

מישיבת ועדת הכספים

ביום ה' י"ד באב תשי"ח - 31.7.58

בשעה 16,25

נרכחים:

- י. גורדי - היו"ר
- א. כהיר
- ש. דיין
- מ. חזני
- א. כהן
- נ. לוי
- ז. סוזאין
- א. קרגמן
- ח. דובין

מזמנים:

ד"ר ברוש - נציב מס הכנסה
מר שר
מר הניג

מזכירה:

י. לוי

סדר היום:

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה,
תשי"ח - 1958;

ערבות מטעם המדינה להלוואות
שיקום מגרמניה;

ערבות מטעם המדינה למועצה
לשיווק פרי-הדר;

חוק מזלווה חובה (תיקון),
תשי"ח - 1958.

=====

אני פותח את השיבה,

היו"ר י. גורדי:

הדברים מתחלקים לכמה סוגים. ישנם דברים מוסכמים, יש דברים ויש הצעות אחרות, יש הצעות מיעוט, וישנם דברים שהדעות נחלקות או שהדעות היו שקולות בוועדה. אני חושב שלפי הנוהג המקובל, אנו, בדברים שהדעות אינן חלוקות - זה מובא לידיעת הוועדה, והוועדה מאשרת אם אין סיבה מיוחדת לא לעשות זאת. בדברים שהדעות חלוקות, מקובל שחברי וועדת המשנה שיהיו במיעוט - יגבו על דעתם בקצרה, ואחר-כך ישנה הצבעה. את בא-כח הממשלה אנו תמיד שומרים לו זכות לאמר לפני ההצבעה מה דעת הממשלה.

בדברים שהדעות שקולות, ברור שאחד מגן על דעה אחת ואילו השני מגן על דעה אחרת ורק אחר-כך מצביעים. ננהג לפי נוהג זה ונעבור סעיף סעיף.

ס ע י ף 1

ב ת ק ב ל

ס ע י ף 2

היג"ר י. גורר:
ההצעה של אב"כ בדרך לסעיף זה - מתייחסת לספר הנישומים. במקום הסעיף המקורי שהטיל חובה על שר האוצר בתאריך מסויים לפרסם את ספר הנישומים, בא תיקון המשאיר את זה לשיקול דעתו של שר האוצר, לפרסם או לא לפרסם. ד"ר בדר מציע שהסעיף הזה ימחק. הצעת הרוב בוועדה שהסעיף הזה יתקבל בתיקון המוצע. קיימת הצעה להשאיר את הסעיף הזה כמו שהוא ללא כל תיקון.

מ. חזני: אני הצטרפתי להצעת אב"כ צור ורובין.

ה ח ל ט ה

הצעת אב"כ בדר - לא נתקבלה.
הצעת אב"כ צור, רובין וחזני - לא נתקבלה.

המעיף בנוסח המתוקן - ב ת ק ב ל

מר שר: יש לנו כמה תוספות בסעיף זה.

ד"ר ברוש:
החוק דהסעד קבע שאנו צריכים לתת להם אינפורמציה. קיים כלל שם-הכנסה לא נותן אינפורמציה אלא אם כן זה כתוב בחוק, כמו שזה כתוב בחוק לגבי ביטוח לאומי. אנו צריכים לקבוע שכל הוראה בחוק אחר אינה חלה על מס-הכנסה.

מר שר:
העקרון המוחלט הוא שם-הכנסה זה דבר סודי. בחוק הסעד מדובר תמיד בין אנשים קרובים, וישנן מספיק אפשרויות לקבל אינפורמציה, אולם דבר זה אינו קיים במס-הכנסה. זה מתייחס לפיסקה (2)(5).

ה ח ל ט ה

פיסקה (5)2 המוצעת - ב ת ק ב ל ה.

מר שר: סעיף (6) המוצע, בא בעקבות בקשתו של ד"ר בדר.

פיסקה (6)2 המוצעת - ב ת ק ב ל ה.

77.

סעיף 3

החלה

התיקום של חה"כ סוזאיב - לא נתקבלו.
הצעת חה"כ קלסר - לא נתקבלה.
הצעת חה"כ בדר - לא נתקבלה.
הסעיף - נתקבל.

סעיף 4

נתקבל

סעיף 5

החלה

הצעת חה"כ בדר וחזני למחוק את התיקון - לא נתקבלה.
הסעיף - נתקבל.

סעיף 6

פר שר:
בסעיף זה ישנו תיקון שמודפס ושני תיקונים שאינם מודפסים - אלה שד"ר ברוש ביקש להכניסם. התיקונים הם טכניים. שני התיקונים באים לקבוע שאם ניתן פחת על נטיעות לא יקבל פחת לקרקע שבה נטעו את הנטיעות אלא רק על הנטיעות עצמן. לצורך זה צריך להוסיף בסעיף 11.

ד"ר ברוש:
שם כתוב: פרט לגבי בנין ושוי הקרקע, וצריכים להוסיף גם לגבי נטיעות. זאת פשוט השמטה. כאשר נותנים פחת לנטיעות, אז כפי שכתוב בחוק הזה, זה כולל את הקרקע אבל לקרקע בכלל לא נותנים.

נ. לוי:
נטיעות ומטע זה אותו הדבר?

פר שר:
בהחלט.

התיקון השלישי - המחוקק לא ידע שיהיו נושאים נוספים לפתח לאחר חקיקת הפקודה. נתנו פחת לפטנטים. רוצים לקבוע שאם למשל נתנו את הפחת לו יהיו זכאים לפטנט, מביאים בחשבון את ההתבלות של הפטנט כבר לפני התקופה שאישרו את הפטנט. זאת לדעת השמטה, בראשית מס-הכנסה זה לא היה קיים.

משך החיים של פטנט הוא 15-18 שנים. על כל פנים עכשיו נותנים פחת לפטנטים, כך שתוך 16 שנים אתה יכול לקבל את המחיר שהשקעת בפטנט, אבל עכשיו ישנם פטנטים שהתבלו. לגביהם העקרון הוא שעכשיו אתה לא יכול לקבל את הפטנט הזה. אלה הם שלושה תיקונים שאנו מציעים בפיסקה הראשונה של סעיף 6.

החלה

התיקונים המוצעים - נתקבלו.

סעיף 7

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ בדר - לא נתקבלה.
הצעת חה"כ סוזאייב וחזני ט לא נתקבלה.
ההצבעה על הסעיף עצמו נדחתה ליום א'.

סעיף 8

נ ת ק ב ל.

סעיף 9

נ ת ק ב ל.

סעיף 10

ההצבעה על הסעיף נדחתה ליום א'.

סעיף 11

נ ת ק ב ל.

סעיף 12

נ ת ק ב ל.

סעיף 13

ההצבעה על הסעיף נדחתה ליום א'.

סעיף 14

איפה בא לידי ביטוי הדבר שדיברו עליו
בוועדת המשנה? אם הקופאי אשם.

הי"ד י. גורי:

הוא משאיר את זה לתקנות.

מר שר:

בנוסח הקודם היה כתוב שמחייבים את המעביד
או את העובד. כאן לא כתוב את מי מחייבים
במס אלא בתקנות. גם על הריקטרואקטיביות.

מר הניג:

אמרנו שהעונש יחול מאותו תאריך שהקופאי
חסא. זה לא יכול להיות ריקטרואקטיבי. זה

הי"ד י. גורי:

סוכס.

מיום שהביטוי קיבל תוקף.

ד"ר בנוש:

הביטוי יכול להיות ריקטרואקטיבי.

א. כהן:

אנו יכולים להתנגד שהתקנות יקבלו את אישורה של ועדת הכספים.

א. בהירן

את סעיף 14 ניסחו באופן סתמי. הכספים שולמו לקופת התגמולים בניגוד לתקנות.

א. קרגמון

על מי יטילו את העונש?

אני מציע להוסיף פיסקה (1) (ג) האומרת: ובלבד שלא יוטל מס לפי פיסקה זו לגבי קופה שאישורה בוטל, על כספים שנתקבלו בתקופה שלפני הביטול.

ח. רובין

ה ח ל ט ה

ההצבעה על הסעיף נדחתה ליום א.

ס ע י ף 15

ה ח ל ט ה

פיסקה (1) - ב ת ק ב ל ה

בפיסקה (2) צרימים לתקן: במקום 30%, צריך להיות - 35%.

מר שר

אני בעד מחוקת המלים: בעד עבודה בימי מנוחה.

ס. חזני

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ חזני - לא נתקבלה. פיסקה (2) - ב ת ק ב ל ה

ס ע י ף 16

ה ח ל ט ה

התיקון של חה"כ חזני - לא נתקבל. הסעיף - ב ת ק ב ל.

ס ע י ף 17

ה ח ל ט ה

התיקון של חה"כ בדר למחוק את הסעיף - לא נתקבל. הסעיף - ב ת ק ב ל.

ס ע י ף 18

ב ת ק ב ל

ס ע י ף 19

ב ת ק ב ל

רד.

ועדת הכספים
31.7.68

סעיף 20

בתקב"ל.

סעיף 21

ההצבעה על הסעיף נדחתה ליום א'.

אני נגד החידושים של האפוטרופוס
בכל ההצעות.

ח. רובין:

סעיף 22

החלטה

הצעת חה"כ חזני שהתקנות יאושרו בוועדת הכספים -
לא בתקב"ל.

הצעת חה"כ חזני שיפורט בפירוט; לרבות רבנים
ודיינים צבאיים - לא בתקב"ל.

ההצעה למחוק את הסעיף - לא נתקבלה.

סעיף 23

על הסעיף הזה אי-אפשר להצביע כי הוא
נוגע לשאלות של נפקדים.

מר שר:

הצעות נוספות

סעיף 2 (תוספת)

הצעת חה"כ בדר - לא נתקבלה.

סעיף 3 (תוספת)

איך אפשר לדון על הצעות של מישהו
כאשר הוא איננו? לא מתוכחים, לא

משתכנעים, לא משפיעים ולא מושפעים. איך אפשר באופן סכני לעשות זאת?

הי"ר י. גורי:

הצעות אלה הוגשו בכתב לל

א. קרגמן:

לפי דעתי אין להצביע את הסעיף הזה.

א. כהן:

זה נמצא כבר בסעיף 8.

ד"ר ברוש:

זה לא עונה כי זה מדבר על נותן העבודה
ולא על העובד.

ח. רובין:

אם מה שמציע חה"כ בדר קיים, אין על מה
להצביע. אם חה"כ בדר מציע דבר הקיים אבל

הי"ר י. גורי:

שונה מהקיים, יש מקום להצביע ונקבל או לא נקבל את הצעתו.

31.7.58

לפי מיטב זידיעת, שלטונות מס הכנסה
רואים בהפרשים האלה הוצאות.

דבר שני - זה לא נמצא בחוק.

שואלים אם זה ניתן כהוצאה מהמעביד
או לא.

כמובן. הכוונה פה לא לגבי הסכום
ששולם. אני מדבר על הסכום שהוא חייב

לשלם. אנו לא מקבלים את זה.

ד"ר ברוש צדק בדבר אחד, שלא יכול
להיות אדם חייב לשלם, ראשית -

חייב לא יותר מאשר חייב, ושנית - שילם.

אם הוא אומר ששילם, מוכר בתור הוצאה?

לפעמים קורה שהמעביד לא משלם את הפיצויים
בבת אחת. קודם כל, אין לו כסף. הוא

משלם במשך שלוש שנים או שנתיים, וכל פעם שהוא משלם, מנכים זאת בתור
הוצאה, ואז הוא מקבל את זה בל"ס-הכנסה.

אני מבקש לא לציין דבר אחד. כל זמן
שההוצאה בסכומים מקובלים, זאת הוצאה

רגילה ולא צריך לכתוב את זה בסעיף 11 כי זאת הוצאה עסקית המכוסה
על-ידי הרישא של הסעיף. לגבי המקבל, כתוב בסעיף 8. זה המקום של

פפטור והוא לא חייב במס. יש מקרים שהמעביד רוצה לשלם למשך תקופה
מסויימת סכום גדול מדי. מה קרה שם? אחד מהשנים. אנו אומרים: אנו

לא מקבלים את כל הסכום, או - אנו מקבלים רק חלק מהסכום ודורשים מהמקבל
שישלם מס. לפעמים לא חשוב לנו אם המשלם אומר: אתה לא תכיר לי את

ההוצאה כי לא היתה לי הוצאה. שידוש הדבר שאנו מקבלים את המס. מהסכום
הזה אנו לא דורשים מהמקבל, אלא המעביד לא מקבל את הניכוי.

העקרון ברור, שסכומים רגילים, מקובלים,
מהווים הוצאה מוכרת והם פטורים בידי המקבל, ואין צורך בכל סעיף אחר.

אני מוכן למחוק את הסעיף הזה.

ה ח ל ט ה

הוחלט למחוק את הסעיף (הצעה נוספת).

קיימת הצעת ח"כ סוזאניב.

ה ח ל ט ה

הצעת ח"כ סוזאניב - לא נתקבלה.
הצעת ח"כ קרגמן וחזני - לדירון ביום א'.

הסכמנו באופן פרינציפיוני להצעה הזאת.
הנוסח החדש יוגש ביום א'.

ס ע י פ 8 (תוספת)

הצעת ח"כ בדר - לא נתקבלה.
הצעת ח"כ בדר - לא נתקבלה. (אחרי סעיף 8).

רד.

סעיף 9 (תוספת)

ה ח ל ט ה

לסעיף 9א' - הצעת חה"כ בדר - לא נתקבלה.

ס. חזני:
אני מצטרף להצעתו של חה"כ בדר לסעיף 9א'.

ד"ר ברוש:
סעיף 9ב', זו אשה העוסקת לבעלה בהשגת הכנסתו מבלי שיש לה כל הכנסה, מקבל האיש ניכוי נוסף בסך של 250 לירות. הוא מציע שאם אשה זו היא מעל גיל 55, הניכוי יוגדל בעוד 250 לירות. לגבי אשה שיש לה הכנסה מעבודתה, אם היא בגיל של יותר מ-55 נותנים לה ניכוי נוסף של 250 לירות, והוא מציע שזה יינתן גם למה שאנו קוראים - אשה עוזרת.

ה ח ל ט ה

התיקון המוצע - לא נתקבל.
הצעת חה"כ סוזאיב - לא נתקבלה.
האלטרנטיבה המוצעת - לא נתקבלה.

סעיף 11 (תוספת)

היו"ר י. גורני:
קיימת הצעת חה"כ סוזאיב. רבותי, אני בענין זה רוצה להציע נוסחה. אילו חוק המזונות כבר אושר בכנסת, היינו יכולים סופית להחליט לחיוב או לשלילה, אם להכניס או לא להכניס בפקודת מס הכנסה הצעה שהופיעה בוועדת המשנה שיובא בחשבון סכום שלא למעלה מ-200 לירות. כיוון שהחוק לא אושר עדין, וכיוון שאנו רואים את ההצעה ברצון וחושבים שצריך למצוא לזה פתרון, תינתן על-ידי יו"ר הוועדה, בזמן שיביא הודעה לכנסת הודעה כזאת: אם הכנסת תאשר את חוק המזונות, וועדת הכספים בהצעה אחת עם שר האוצר תעלה פתרון לגבי ההנחות של הקרובים שאושרו, אם על-פי פסק דין של בית-משפט או על פי הסדר שאושר בבית-דין.

העקרון ברור, שאנו מודיעים שברגע שיאושר החוק, אנו לקראת 1959/60 נקיים דיון בהצעה אחת עם שר האוצר על מנת להעלות פתרון מתוך רצון טוב. זאת הצעתי.

ד"ר ברוש:
היום המכסימום 250 לירות לגבי כל נתמך. לגבי שני נתמכים או הורים המכסימום הוא 400 לירות.

ז. סוזאיב:
אני מקבל את הצעתך ואיני מוותר על הצעתי. אני רוצה שזה יעורר קצת שאלות לממשלה ולאוצר, ויקטין את התלהבותם של חברי הקואליציה בהעברת חוק המזונות, ושידעו שזה יעלה למדינה כסף.

ה ח ל ט ה

ההחלטה בדבר סעיפים (1) ו-(2) בהצעת חה"כ סוזאיב - תינתן ביום א'.

סעיף (3) בהצעת חה"כ סוזאיב - לא נתקבל.

הצעת היו"ר י. גורני - נתקבלה.

ועדת הכספים
31.7.58

77.

1. סוזאיב:
למעיף זה יש לי טוב הצעה.
במע"ף 11 לפקודה במעיף קטן 1. אני רוצה
שאפשר יהיה לנכות 50% מתשלום שכר הלימוד בבתי הספר התכנוניים או
המקצועיים ששולם על ידי המימוש בשביל ילדים שעבורם הוא מגיע לניכוי
לפי מע"ף 15 ג'.

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ סוזאיב - לא נתקבלה.

ס ע י ף 12 (תוספת)

2. חזני:
אני רוצה להוסיף כאן: לצרכי צדקה,
ולא כל תרומה. 25%.

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ בדר - לא נתקבלה.
הצעת חה"כ חזני - לא נתקבלה.

אני מצטרף להצעת חה"כ בדר.

1. סוזאיב:

ס ע י ף 13 (תוספת)

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ בדר - לא נתקבלה.
הצעת חה"כ סוזאיב - לא נתקבלה.

ס ע י ף 14 (תוספת)

הצעת חה"כ קרזמן - נתקבלה.
הצעת חה"כ בדר - לא נתקבלה.
הצעת חה"כ סוזאיב - לא נתקבלה.

ס ע י ף 16 (תוספת)

הצעת חה"כ סוזאיב - לא נתקבלה.

ס ע י ף 18 (תוספת)

א. בה"ה:

עכשיו בשנת 1958, אתם יכולים לדרוש סעיף
הכנסה על שנת 1948? כמה שנים? אין שום

הגבלה?

ד"ר ברנש:

עשיתי לו שומה, ואתה רוצה לפתוח את השומה
מחדש. אתה במקרה הרגיל - 6 שנים, אבל אם

היתה שם מירמה - 15 שנים.

א. בה"ר:

כאשר המדינה חייבת לאזרח היא גם צריכה
לשלם לו בעוד 10 שנים, לא חשוב אם הוא
לא תבע? זה שייך במקרה של גימלאות, במקרה של נספי מלחמה.

היו"ר י. גורי:

אם לחה"כ בה"ר ישנה הצעה, אני מציע שיביא
אותה ביום א'.

ועדת הכספים
31.7.58

ר.ר.

ה. רובינ:
אני מציע ששלטונות מס-הכנסה בדקו את סעיף 68 על הכנסת סכומים ששולמו יותר מדי סוגל, משנתיים ל-5 שנים. הצעת - ל-5 שנים.

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ סוזאיב - לא נתמבלה.

הי"ר א. גור:
אבקש את חה"כ בהיר לאמשיך לנהל את הישיבה במקומי.

תקנות מס הכנסה (פטור) על הכנסה נוספת.

הי"ר א. גור:
קורא מכתב שר האוצר ליו"ר הוועדה.

ד"ר ברוש:
אלה הן תקנות שהיו שנה שעברה ויהיו כל שנה ושנה. זאת הוראה האומרת: שכיר לא צריך להגיש דוח אם הכנסתו ממקורות אחרים לא עולה על סכום מסויים, ואם משכורתו לא עלתה על סכום מסויים. פה קובעים את סכום משכורתו 3,600 לירות, והכנסתו ממקורות אחרים לא עלתה על 120 לירות. שכל כזה לא צריך להגיש דוח. בכדי שהוא לא יהיה עברייני משחררים מס גם 120 לירות מהכנסתו הנוספת.

ה ח ל ט ה

התקנות אושרו.

ס. חוגי:
אני מבין שהעצמאי חייב להגיש דוח. ואם הגיש דוח והתברר שלא הרויח יותר מ-3,600 לירות, ויושב בדירה של שיכון עממי... מדוע שלא יקבל אותו הפטור?

ד"ר ברוש:
אני מבקש להזכיר. כל העניין בא על מנת לשחרר 200,000 פועלים וגם את האדמיניסטרציה מעבודה לגמרי מיותרת. אני לא צריך מפועל שמרויח פחות מ-300 לירות לחודש לעבור את כל הפרוצדורה של דוח ופנייה למשרד. אני מוכן אפילו להגיד לו: אם אין לך יותר מ-120 לירות הכנסה ממקורות אחרים - אני מותר לך. הוא מסילא מביש את הדוח.

ד. סוזאיב:
אני מבקש להצביע עוד פעם, ואני רוצה להציע. בדרך כלל ההצעה נכונה לשחרר את השכירים מדבר זה. היא לא נכונה לחלק השני, מדוע לא לשחרר, או לתת את אותו הדבר לעצמאיים. אני מציע לתת את 120 הלירות גם לעצמאיים.

מר הניב:

אלו הן תקנות וזה נעשה לפי הסעיף בחוק. הסעיף בחוק מדבר רק על השכירים.

מ. חנוני:
אני מציע למחוק: לפי סעיף 68(1)(ב).

ה ח ל ט ה

הוחלט לאשר את התקנות ללא התנגדות.

הי"ר א. בהיר:
מאשרים את התקנות ללא התנגדות, ויו"ר הוועדה יכתוב לשר האוצר את המכתב המתאים.

ר.ר.

**ערבות מטעם המדינה להלוואות
שיקום מגרמניה.**

א. בה"ר:

קרן הערבות שתיווצר תהיה קרן ערבות של בנק לאומי או קרן ערבות של המדינה, במקרה שיווצר עודף. במידה ואחרי גמר כל הפעולות שאר בקרן הזאת עודף, הרי העודף צריך לעבור לתקציב הפיתוח של המדינה.

ז. סוזאין:

מה הסכומים שניתנים לבן-אדם?

א. בה"ר:

זה יכול להיות עד 3.000 לירות. בינתיים אנו נותנים ערבות נגדית רק בסכום של 2 מליון לירות, וישנה קרן של 1 1/2%.

ה ח ל ט ה

הערבות אושרה בצירוף מכתב מתאים לשר האוצר.

**ערבות מטעם המדינה למועצה
לשיווק פרי הדר.**

ה ח ל ט ה

הערבות אושרה.

**חוק מילווה חרבה (תיקון)
תשי"ח - 1958**

ז. סוזאין:

אני רוצה לאמר את דברי מתוך ידיעה שזה לא בא במקום להעלות את השאלה מחדש

ביום ראשון.

אני רוצה כרגע להתעלם מהבדיקה, מה כולנו חשבנו כשטיפלנו בחוק. יכול להיות שרוב האנשים חשבו שזה לא מועבר למקור. אני מדבר על שני דברים. קודם כל אנו מכניסים עכשיו עקרון חשוב, ויכולה להיות דו-משמעות, אבל אנו צריכים לקחת בחשבון גם בחוקים אחרים את כוונת המחוקק. לי לא ברור באיזה מידה אנו עד עכשיו חשבנו או התחשבנו בכוונת המחוקק, ומתי לקחנו בחשבון את כוונת המחוקק. למשל, הבאתי פעם בדיון חוק עידוד השקעות הון, וכל שרי מפא"י, אפילו דב יוסף, פנו ואמרו: זה דבר בלתי אפשרי. דובר באותו סעיף בחוק עידוד השקעות הון על המטבע בארץ, שאדם אחרי 7 שנים מחובתו להציע את מטבע החוץ שברשותו לשר האוצר. כולם הבינו שאיש זה משוחרר ממטבע זר על כספו לפני שהוא היה תושב הארץ. אם היה משקיע הון שהיו לו מליוני דולר בחוץ-לארץ, בא שר האוצר ואומר: אפילו אם תיסע לחוץ-לארץ ותשב בברן ויש לך מליון דולר ותרצה למשוך את הדולרים ולהוציאם בשביל מטרה שלך, אסור לעשות זאת בלי לקבל היתר משר האוצר, וזה אבסורד. הגשתי הצעת תיקון החוק ואמרו לי: מה זאת אומרת, זה חוק וקבעו כך וכך וכך.

מר. שר:

לא נכון מה שאומרים שהיה עורך-דין מפולפל אחד שהגיש את התביעה. היו חברות שניכו את הסכום הזה בטופס לצורך חישוב מס-הכנסה ופקיד השומה לא הכיר בזה. יש חברות שזה נשאר בנדינג עד לאחר הביטוח בבית-דין גבוה.

ז. סנזאיב:

השאלה פשוטה. נביח שחוק מסויים קבע משהו בניגוד לכוונת המחוקק. אנו רוצים שאזרח לא יפחד מהליכה לבית-משפט. אזרח קורא מה שכתוב בחוק ולא תמיד צריך לחשוב שהוא עורך-דין מפולפל והוא רואה שלפי החוק מגיעה לו זכות מסויימת, והוא לא יכול להכנס לנישמת המחוקק ולבדוק בכל פיסקה אם זה בכוונתו של המחוקק. הוא הולך לבית-משפט וטוען שמגיע לו לפי תפיסתו הוא, ובית-המשפט פוסק, צדקת, מגיע לך.

עכשיו האזרח הזה יושב בביתו, ובא המחוקק ואומר. באמת לא התכוונתי לזה, ואני הולך לכנסת ומתקן את החוק. אם אתה בא ואומר לגבי מספר גדול של אנשים שלא גמרו וכו', אז אני רוצה כרגע להפריד את זה. אולי באמת לא מגיע להם ליהנות. הם לא הלכו ולא חשבו אחרת, אבל אותו האזרח שטרם והלך אחרי הצדק, והחליטו שמגיע לו כסף?

אינני יודע אם זה ניתן במובן משפטי, אבל אני רוצה לשאול את היועצים המשפטיים, האם יש מקום להמעיט אותם אנשים שהם באמת התווכחו עם פקיד השומה. קודם כל אלה שהלכו לבין-המשפט, זכו וקבלו את תעודת בית-המשפט; זכית, מגיע לך, זה דבר אחד.

דבר שני, חברות ויחידים שלא הלכו לבית-משפט אבל הם דרשו את זאת מפקיד השומה ואסרדו: זה מגיע לנו לפי החוק, הם הורידו את זה מהוצאותיהם לצורך חישוב מה שמגיע למס-הכנסה ופקיד השומה בא ואמר להם: אני לא מכיר בזה. יש מישהו שהגיש תביעה לבית-משפט וזכה. לך לבית-משפט ומה שבית-המשפט יפסוק - יחול עליך, חכה. אני בא ושואל לגבי סוג ראשון ולגבי הסוג השני. אני לא יודע כמה כסף זה יעלה. לא ברור לי אם במובן משפטי אפשר להפריד בין סוג לסוג. אני מסכים עם ברוש אולי יש כלפי מישהו איזה אי-צדק שאני היום אשתדל להעניק מתנות לאנשים שלא חלמו על כך. אני מרגיש שיש אי-צדק גדול יותר לאנשים שחיפשו את הצדק ומצאו אותו, ואני בא ומביא תיקון לחוק.

אני שואל מה היא תשובת המשפטנים על

הרהורים מסוג זה?

התשובה תינתן ביום ראשון.

היו"ר א. בהיר: